

Dr Marv Wilson, Prorocy, sesja 1, wprowadzenie

© 2024 Marv Wilson i Ted Hildebrandt

Mówi dr Marv Wilson z kursu o prorokach biblijnych. To jest sesja 1, Wprowadzenie.

W porządku, jestem gotowy, aby zacząć.

Pomodlimy się i rozpoczniemy zajęcia. Ojcie, dziękujemy Ci, że przywróciłeś nas po przerwie. Rozpoczynając naukę w semestrze wiosennym, prosimy Cię, abyś umożliwił nam dołożenie wszelkich starań, mimo wszystkich konkurencyjnych atrakcji życia wokół nas.

Modlimy się, abyśmy byli skupieni i zapału do pracy na każdym z naszych kursów, ponieważ dałeś nam możliwości i czas. Dziękuję za proroków, którzy otwierają przed nami cały świat zrozumienia, naprawdę bicie serca Boga dla spraw społecznych i ludzi, którzy zawsze nieśli nadzieję. Modlimy się, abyśmy byli ludźmi nadziei, a także tymi, którzy troszczą się o otaczających nas ludzi.

Prowadź mnie, gdy uczę przez cały ten semestr. Módlcie się za każdego ucznia. Będzie to wspaniałe doświadczenie poznania proroków i zmiany naszego życia poprzez słuchanie, co prorocy mieli do powiedzenia. Módlcie się o to w imieniu Chrystusa, naszego Pana. Amen.

W porządku, zacznę od rozdania programu nauczania.

Poczynię tylko kilka krótkich komentarzy na temat programu nauczania. Moją pasją jest studiowanie Pisma Świętego. Obecnie wielu studentów studiuje biblistykę i literaturę teologiczną, ale niestety nie wraca do źródeł pierwotnych.

Przynajmniej nie wracają do pism. Wysłuchanie ich w formie przekazanej, w naszym przypadku, przez samych proroków. I to będzie głównym tematem tego kursu.

Nie udawaj, że jesteś absolwentem psychologii, jeśli nie miałeś problemów z Freudem, Jungiem, Adlerem czy kimkolwiek innym. Nie mów, że jesteś historykiem, jeśli nigdy nie miałeś do czynienia z Iliadą i Odyseją, Herodotem, Józefem Flawiuszem, czy kimkolwiek on jest, tak jak to napisali, zamiast czytać źródła wtórne, które podsumowują niektóre akcenty i tematy. Teraz zawsze łatwiej jest chwycić coś, co wstępnie trawi ten materiał.

Chcę, żebyście posłuchali tego tak, jak zostało napisane i zmagali się z tym. Czy chcesz to wszystko zrozumieć? Dobra wiadomość dotycząca literatury biblijnej jest taka, że najlepszym komentarzem do Biblii jest Biblia.

I tak, tam gdzie tak się składa, że literatura prorocza ma charakter poetycki, kiedy się to czyta, szczególnie w paralelizmie, w którym często się to spotyka, drugi wers, biegnący równolegle do pierwszego wersu, może być synonimem. Może go rozwinąć. Może być z tym kontrastem.

Może to w jakiś sposób wyjaśnić. Zatem pod wieloma względami, chociaż poezja może być czasami trudna, możliwe są postacie retoryczne, aluzje do rzeczy, tajemniczy język. Są wielkim, nieodkrytym skarbem Biblii.

Więc to będzie nasz nacisk. Oczywiście, mając w Biblii 15 lub 16 proroków, którzy pisali księgi lub których imiona są przypisane do ksiąg, nie będziemy w stanie omówić ich wszystkich. Myślę jednak, że skupimy się na sześciu mniejszych prorokach, których tematyka jest dla nas bardzo ważna.

Zakończ także kurs kilkutygodniowym skupieniem się na Izajaszu, który jest jednym z ważniejszych, najpiękniejszych dzieł literackich, które przykuło uwagę Handla, gdy pisał Mesjasza, który obficie cytuję tę księgę. A Izajasz oczywiście mówi więcej o Mesjaszu niż jakikolwiek inny prorok. Łączy się więc z Nowym Testamentem z pisarzami Nowego Testamentu, którzy tam pisali.

Oprócz Biblii mam ich kilka, z którymi na zajęciach zazwyczaj będę pracować z NIV, chociaż czasami będę korzystał z RSV. Nowe RSV i NIV to dwie bardzo dobre Biblie, które można wykorzystać podczas nauki do naszych dwóch testów z Biblii angielskiej. Jeden skupi się na sześciu mniejszych prorokach i drugi na pierwszej połowie Izajasza.

W tym kursie wykorzystuję także klasyczne dzieło Abrahama Jozuego Heschela na temat proroków. Jeśli nigdy nie czytałeś Heschela, Heschel jest wspaniałym źródłem. Heschel był pierwszym Żydem, który przybył z Europy do Ameryki i został zaproszony do nauczania w chrześcijańskim seminarium teologicznym, co uczynił w Union Theological Seminary po drugiej stronie ulicy od Żydowskiego Seminarium Teologicznego, gdzie wykładał od 1945 r. do swojej śmierci 23 grudnia 1972 r.

Heschel, w przeciwieństwie do wielu książek o Biblii, pisze tak, jakby Bóg żył. Żadnych sekcji zwłok Boga. Heschel wierzył, że Bóg jest wielką siłą we wszechświecie, której obecność jest wszędzie.

W świetle tego można stwierdzić radykalne zdumienie i podziw. Napisał rozprawę doktorską na temat proroków. To jest wersja tej niemieckiej pracy i zawiera wspaniały materiał, na przykład, jeśli jako chrześcijanin masz pojęcie o sprawiedliwości społecznej, to nie dlatego, że wczesny kościół zdecydował, że powinniśmy myśleć o biednych i nieposiadających społeczeństwa.

Nie, to dlatego, że prorocy Izraela skupiali się na tym. A najwcześniejszy kościół, będący w całości żydowski, po prostu opierał się na tradycji, która istniała przez setki lat. Heschel ma więc świetne rzeczy na temat proroków.

Pisze nieco poetycko. Odkąd jestem w Gordonie, prowadzę seminarium dla seniorów na temat pism Abrahama Heschela. Poza Biblią zrobił więcej, aby ukształtować mój pogląd na Boga, Izraela, pisma święte i proroków, niż jakikolwiek inny autor.

Myślę więc, że docenisz Heschela. Jest jeszcze kilka innych książek, które zamieściłem. Będziemy poruszać problem sprawiedliwości Bożej w pomieszanym świecie, kwestię teofanii, o której mówi nam Księga Habakuka.

W literaturze poetyckiej Biblia oczywiście, Księga Hioba stawia bardzo podobne pytanie w innym kontekście. Przyjrzymy się także książce Waltera Kaisera o misji w Starym Testamencie. Izrael jest „gojem, światłem dla narodów”.

A kiedy spojrzymy na nasze rozumienie misji jako chrześcijan, ponownie, wczesny kościół nie zdecydował, że może dobrym pomysłem byłoby podzielenie się tym, czego się nauczyliśmy, z całym światem. Bóg już przygotowywał na to świat, z pewnością poprzez Ojca Abrahama. Abrahamie, uczynię cię gojowskim gadolem, uczynię cię wielkim narodem.

I wszystkie narody na ziemi będą błogosławione przez ciebie. Tak naprawdę Abraham był prorokiem, wiercie lub nie. I chociaż zazwyczaj nie postrzegamy Abrahama jako proroka, ponieważ nie należy on do klasycznego okresu proroków, który trwał mniej więcej od VIII do V wieku.

Jednak Abraham przewidział fakt, że związek przymierza, jakim Izrael cieszył się z Bogiem, nie miał być czymś szczególnym. Miało to mieć charakter uniwersalny. I cały świat miał poznać Boga Izraela. Nawiasem mówiąc, dlatego nawet dzisiaj, gdy to mówię, społeczność żydowska jest bardzo wdzięczna grupom takim jak Tłumacze Biblii Wiklifa, którzy wzięli Słowo Boże i przełożyli je na setki języków i dialektów na całym świecie.

Przynieśli światu przesłanie etycznego monoteizmu, przesłanie proroków, Psalmów i Tory. Społeczność żydowska nie mogła tego zrobić. Nie ma do tego siły roboczej.

Jednak Kościół w pewnym sensie podjął się misji bycia światłem dla pogan, która była misją Izraela. A my, w kościele, wchodzimy w to jako część rozszerzonej rodziny Abrahamowej. Więcej o tym później.

No dobrze, dość o podręcznikach. Tak więc na zajęciach będę wygłaszał kilka wykładów wprowadzających dla proroków. Następnie rozpoczniemy studiowanie sześciu mniejszych proroków, gdzie podczas zajęć będę mówił o głównych tematach

proroków, dokonując komentarzy egzegetycznych, teologicznych, archeologicznych i kulturowych na temat tekstu.

Przygotowując się do roli proroków, wygłoszę także kilka wykładów na temat hermeneutyki. Hermeneutyka to po prostu sposób interpretacji proroków. Jakie zasady interpretacji tego rodzaju gatunku literackiego odróżniają go od, powiedzmy, prostej narracji historycznej, czy prawa, czy przypowieści.

W Biblii występuje wiele różnych gatunków literackich. Są też pewne zasady, o których myślę, że powinniśmy pamiętać, gdy mówimy o literaturze proroczej. Możesz przejrzeć resztę programu nauczania.

Ustawiłem odczyty. Jeśli zamierzasz ciągle rozmieszczać odczyty, żeby nie przeciągać nocy przed pierwszym egzaminem, jeśli będziesz się ich trzymać tak, jak je ustaliłem, zgodnie z godzinami zajęć, to jest to dla ciebie dla własnego dobra, a to będzie dość ściśle powiązane z tym, gdzie będę na zajęciach podczas moich wykładów i sprawi, że podczas czytania będziesz na bieżąco, jak to się mówi – z twoimi pytaniami?

Tak. Możesz zająć się tym materiałem. 24 stycznia to oczywiście dzisiaj.

Oto odczyty, które postaram się wykonać w ciągu najbliższych kilku dni i będziesz tam, gdzie powinieneś być. Jest rozdział wprowadzający na temat proroków z Heschel. Newsom to kolejna książka, która przybliży nam tło i niektóre najważniejsze tematy dotyczące proroków.

Myślę, że Newsom również będzie dla Ciebie pomocny. Teraz, chociaż mógłbym spędzić całą godzinę, rozmawiając z wami o znęcaniu się nad prorokami, chcę z wami porozmawiać trochę o popularnych poglądach na temat proroków, odkąd uczę tego kursu, ponieważ wszyscy wokół nas słyszą to słowo „prorok”, „proroctwo”, a obecnie istnieje bardzo zniekształcone rozumienie tego słowa. Za każdym razem, gdy wchodzisz do Walmartu lub narożnej księgarni, gdzie w jakimś sklepie znajduje się półka z książkami w miękkiej oprawie, zawsze jest tam dział poświęcony religii, a blisko niego dział astrologiczny.

Ludzi zawsze interesują przewidywania. Mówiąc najprościej, przeciętny Larry Layman uważa, że prorocy to ludzie, którzy w białych szatach stali na rogach ulic i przepowiadali zagładę, czasy ostateczne i przepowiadali przyszłość. W zasadzie to właśnie zrobili.

A co odpowiada takiemu sposobowi myślenia? Cóż, powiem ci, idź do Shawa. Oto niektóre, które zebrałem tutaj, w North Shore, przez wiele lat. To właśnie są tutaj umieszczani ludzie w naszych kościołach, nawet nasz dobry przyjaciel Billy Graham, który przemawiał na tym kampusie.

Armagedon będzie następny. Matka wszystkich wojen już za kilka tygodni. Przywódcy Kościoła ostrzegają.

Przywódcy Kościoła ostrzegają. Oto proroctwa Billy'ego Grahama dotyczące dni ostatnich. Czy ty i twoi bliscy przeżyjecie? Teraz nie będę tego otwierać.

To tylko po to, żeby cię trochę drażnić. Tutaj, gdy miał się rozpocząć rok 2000, kolejne tysiąclecie, oto Newsweek. W związku z tym jest to najgrubszy Newsweek, jaki czytałem od wielu, wielu lat.

Co Biblia mówi o końcu świata. Ale tutaj jest słowo proroctwo i koniec świata. Zatem po raz kolejny przyrównujemy to, co jest proroctwem.

Dotyczy to oczywiście przyszłości. Oto nasz stary przyjaciel Arafat, który jest teraz ze swoim stwórcą, kimkolwiek jest. Oto mężczyzna w śpiączce, Ariel Sharon, były premier Izraela.

Znaki biblijne ostrzegają. Armagedon już się rozpoczął. Armagedon? Tak, to jest miejsce wspomniane w Objawieniu 16.

Ostateczna i ostatnia bitwa. Kulminacyjna wojna w historii. I tutaj widać, że wszystko jest powiązane z Bliskim Wschodem.

Więc lepiej wyciągnijmy nasze Biblie, bo Bliski Wschód oznacza Izrael. Bliski Wschód, Piekło, ostateczna bitwa Herolda z siłami zła. Mam tu kolejny kawałek.

Nie będę tego tutaj wrzucał, ale mówi o wszystkich tych sępach gromadzących się obecnie w Dolinie Ezdraelon, Dolinie Megiddo lub Dolinie Jezreel.

Po co oni tam są? Chyba posprzątam wszystkie zwłoki. To... sprawdź swojego lokalnego ornitologa, który, nawiasem mówiąc, powie, że to tylko plotka. Proroctwa biblijne.

Rząd nie chce, żebyś wiedział. Rząd nie chce, żebyś wiedział. Znowu kupuję to wszystko na North Shore.

Antychryst żyje i mieszka w Stanach Zjednoczonych. Sześć znaków świadczących o zbliżającym się końcu świata. Gdzie rozpocznie się bitwa Armagedonu i jak się zakończy.

Och, jest mnóstwo różnych rzeczy. Oto zwój sprzed 2000 lat znaleziony w Jerozolimie. Tajemne proroctwa Jezusa Chrystusa.

Katastrofalne burze nawiedzą Stany Zjednoczone latem tego roku. Trzęsienia ziemi spowodują powódź i ukarzą niegodziwych. W 1999 roku powróci na ziemię, aby walczyć z Szatanem.

Trochę późno z tym. Ostrzeżenie. 12 najlepszych badaczy Biblii na świecie.

Powinniście to wiedzieć. Wszyscy 12 najlepszych badaczy Biblii na świecie zgadzają się z tym. Wszystko.

Koniec świata jest blisko. Oto zdjęcia policyjne 12 badaczy Biblii. Nigdy nie słyszałem o żadnym z nich.

Ale oni są najlepsi na świecie. Przywódcy wszystkich głównych religii wskazują na znaki nadchodzącej apokalipsy. Proroctwo dotyczy objawienia, paruzji i apokalipsy.

Objawienie. To jest sprzed kilku lat. Proroctwo, 2003-2004.

A nawet zawiera w słowie proroctwo Edgara Cayce'a. Kto jest psychiczny? Do wielu osób zalicza się Nostradamus, ten facet i wielu innych w całym tym gatunku proroctw.

Nostradamus przepowiada najgorsze burze w historii USA. Wszyscy zajmują się przewidywaniem. Prorocy ostrzegają sprzed 500 lat, że w ciągu najbliższych 8 tygodni większość kraju dotkną zabójcze zamiecie i powódzie.

To prawie wiarygodne. Możesz wziąć jeszcze kilka? Nowe proroctwa biblijne. Nowy! Dziewięć sposobów, aby każdy mężczyzna powiedział: „Tak”.

Kurczę, to poważny problem. Jakie są te nowe proroctwa biblijne? Ziemia stanie się ogromnym tropikalnym spokojnym rajem. To jest badacz.

Tutaj jest nawet zdjęcie Jezusa na tym zdjęciu. Możesz to kupić. To przystanek i sklep Shawa.

Stary i Nowy Testament. Szokujące! Proroctwa biblijne się spełniają. Jeremiasz, Izajasz.

To wszystko tam jest. Siedem lat szokujących proroctw biblijnych. Twoje dzieci jeszcze się nie urodziły, ale ten: 88 powodów, co poszło nie tak.

Prowadziłem ten kurs w Gordon wczesną jesienią 1988 roku, kiedy pewna osoba przepowiedziała, że Pan powróci w Rosz ha-Szana 1988, czyli wczesną jesienią. 88 powodów, dla których miało nastąpić pochwycenie, a ten facet, choć nigdy do niego nie doszło, napisał ten artykuł dla chrześcijańskiego czasopisma badawczego 88

powodów, co poszło nie tak, aby skomplementować tego innego gościa, który w 1988 roku myślał, że to będzie koniec świata. Właściwie miałem w tej klasie ucznia, którego ojciec był bardzo znanym pastorem w Nowym Jorku i zadzwonił do syna do domu, ponieważ jego kościół partykularny, który był powiązany z całym związkiem wyznaniowym, powiedział, że to jest to i chcemy, żebyś wrócił do domu jako rodzina.

Odsunął się więc od Gordona i wrócił do swojego kościoła. Oczywiście po kilku tygodniach wszystkie te prorocze spekulacje, bo tak właśnie było, okazały się niczym w kontekście konkretnej daty, o którą się ubiegano. Naprawdę trudno było temu uczniowi wrócić i zmierzyć się z rówieśnikami w tym kampusie; To było bardzo smutne. Wycofał się na resztę kadencji. Spójrzcie, od wieków istnieją osoby ustalające daty.

Ludzie zawsze próbowali zrozumieć pewne rzeczy. Dorastałem w bardzo wczesnych latach wiary w małej denominacji, która miała swój początek tutaj, w Nowej Anglii. Nazywało się to wyznaniem chrześcijańskim adwentu.

Był bardzo mały, prawdopodobnie miał mniej niż 50 000 dolarów w dzisiejszym nominale. Ale tak się złożyło, że żył rolnik z Pittsfield w stanie Massachusetts, nazwiskiem William Miller, który powiedział, że Pan powróci, ustalił datę na rok 1843 i głosił powrót Chrystusa, Adwent, w całej Nowej Anglii. Możesz przeczytać o tym wydarzeniu, możesz to wyszukać w Google, jest wiele w Internecie. Everett Webbers napisał książkę *The Search for Utopia*, w której opowiada o tym, co się wydarzyło.

Kupili duży budynek w centrum Bostonu, do którego przyszło ponad 2 tysiące osób. Niektórzy przyjechali wyposażeni w duże kosze, mając nadzieję, że jako rodzina wzniosą się w powietrze. Istnieje relacja z Salem w stanie Massachusetts, na cmentarzu Gallows Hill, gdzie pewien facet wspiął się na drzewo tuż obok grobu swojej ukochanej osoby, mając nadzieję, że uda mu się zyskać przewagę w momencie zmartwychwstania.

Właściwie opisuje, jak straż pożarna z Salem musiała wejść po drabinie i sprowadzić go z drzewa, ponieważ nie chciał zejść. Biesiadnicy na ulicach Bostonu grali na trąbach, zagłuszając trąbę Pana i oczywiście ta noc minęła w Bostonie bez żadnego wydarzenia, wydarzenia w stolicy E. Cóż, William Miller powiedział: „Och, popełniłem błąd, ponieważ nie udało mi się tego rozgryźć zgodnie z chronologią hebrajską”.

Przeszliśmy więc przez to jeszcze raz i mniej więcej rok później, w 1844 roku, wymyśliliśmy inną datę, która oczywiście się nie powiodła. A teraz, co wynikło z tego ustalenia daty i jeśli sam Jezus nie zna nawet daty swego powrotu, jak mówią Ewangelie, o ileż trudniej byłoby zwykłym śmiertelnikom podać tę datę. Ale z tego ruchu wynikał nacisk na drugie przyjście.

Powstało z tego wiele szkół, a William Miller miał wiele różnych ruchów, które oddzieliły się od nacisku na drugie przyjście, w tym adwentyści dnia siódmego, chrześcijanie adwentu i wiele innych. Biblia rzeczywiście mówi o powrocie Pana. Ale musisz się nad tym zastanowić, dlatego mamy dla chłopca imię Gregory.

Ponieważ Grzegorz pochodzi od greckiego słowa Nowego Testamentu, które oznacza czuwać, być gotowym. I taki jest nacisk, jaki Bóg kładzie od czasów Nowego Testamentu, jak sądzę, i do dziś, gdy staramy się myśleć biblijnie, nieuzasadnione spekulacje i dogmatyczne podejście do tego rodzaju rzeczy są głupotą. Nacisk położony jest na to, że Nowy Testament stara się mówić o fakcie, który jest nieuchronny, czyli może się wydarzyć w każdej chwili.

Co może się wydarzyć? Czym jest teologia, jeśli wziąć pod uwagę teologię systematyczną, nazywa się eschatologią i to jest eschatologia. Wydaje mi się, że z jakiegoś powodu coś się wyłączyło i już nie będzie działać. Eschatologia pochodzi od greckiego słowa eschatos, oznaczającego ostateczny lub ostatni, a biologia jest zwykle nauką o czymś, a zatem w teologii chrześcijańskiej wydarzenia związane z powrotem Chrystusa, które obejmują sądy zmartwychwstania związane z drugim przyjściem Chrystusa oraz Jego panowaniem i panowaniem. Niektórzy uważają, że panowanie i rządy na tej ziemi są dosłowne, a ponowne zgromadzenie Izraela w ojczyźnie przodków jako zwiastun, zwiastun i w pewnym sensie przygotowanie do drugiego przyjścia Chrystusa.

Inni mają różne podejście do tego, jak to rozumieć. To, co chcę podkreślić, to fakt, że kiedy słyszymy słowo literatura prorocza, podczas dzisiejszych zajęć wprowadzających, chcę wspomnieć o słowie prorocstwo lub prorocstwo. To, co futurystyczne, ma tylko bardzo małą część hebrajskich proroków. Ich uwaga była znacznie bardziej skupiona na tu i teraz.

Ujmę to w ten sposób: mniej niż 10% tego, co czytasz u proroków Biblii, dotyczyło przyszłych wydarzeń. Większość tego, co prorocy mieli do powiedzenia, dotyczyła tu i teraz. Byli reformatorami społecznymi swoich czasów.

Prorocy, jak to ujął Heschel w rozdziale wprowadzającym, który przeczytacie, który jest lekturą na dzisiaj. Prorocy zabierają nas do slumsów i wiwatują, jakby cały świat był slumsami. Co dla nas jest wykroczeniem, a co dla nas błędną kalkulacją w biznesie. Dla proroków była to całkowita katastrofa.

Sprawiedliwość tak łatwo może zostać wypaczona i stać się niesprawiedliwością. Jakże współczucie jest tym, co prorocy często łączą, czyniąc to, co właściwe, co wiąże się również ze współczuciem i palącym pragnieniem troszczenia się o innych. To, co Biblia hebrajska nazywa cedaką.

Zedakah lub zedakah, tak jak jest unowocześniona przez społeczność żydowską, dotyczy sprawiedliwego, sprawiedliwego i sprawiedliwego życia i czynienia tego, co słuszne. A prorocy troszczyli się o otaczających ich ludzi. Biedni, wdowy, cudzoziemcy, pozbawieni praw wyborczych. Chcę więc, żebyście w tym określeniu ujęli tę kwestię tak, że podczas gdy wszystkie inne sensacyjne rzeczy na temat prorostw przyciągają wzrok ludzi wychodzących z supermarketów, chcę, żebyście sami osądzili, co prorocy mają do powiedzenia.

Nie dedukujcie, gdy ktoś powie ci, że ci ludzie przewidują dzisiejsze wydarzenia w Ameryce lub na Bliskim Wschodzie. Nie twierdzą, że Biblia nie ma nic do powiedzenia na temat współczesnego świata, ani nawet dzisiejszego Bliskiego Wschodu. Chcę jednak powiedzieć, że z powodu nadużywania prorostw przez ludzi ucierpiała sama wiarygodność Biblii w oczach osób spoza rodziny wiary.

Ponieważ mówią: „No cóż, jeśli myliłeś się w przewidywaniu tego antychrysta, albo mam przyjaciela, który jest ogólnokrajowym nadawcą radiowym i lubi od czasu do czasu powiedzieć, że w ostatnich latach, kiedy pochowano mojego piątego kandydata na antychrysta, zdecydowałem Lepiej zmienię rytm bębna. A kiedy był młodym człowiekiem, mówił, że ta osoba, ten tyran, ta osoba obecna na scenie politycznej, jest oczywiście kandydatem na antychrysta. Cóż, możesz pochować tylko określoną liczbę.

Jeśli oczekujesz, że ludzie uwierzą w ewangelię, gdy ją przedstawiasz, ponieważ mówisz, że jest ona prawdziwa. Wtedy powiedzą dobrze, pastarze, że się w tej kwestii myliłeś. Ten facet nie był antychrystem.

I w tym się myliłeś. Powiedziałeś, że będzie to Rosz ha-Szana 1988, ale tak nie było. Jak więc oczekujesz, że uwierzę w prawdę słowa Bożego? Musimy więc być bardzo ostrożni.

Powinno być o wiele więcej z ambon w Ameryce, zwłaszcza teleewangelistów i innych, którzy rozpowszechniają te rzeczy, aby wpłynąć na ludzi. Powinno być tego o wiele więcej, mogłoby to być możliwe, istnieje taka możliwość, ale często brakuje mi tego rodzaju słów. Jedna rzecz, której Pismo Święte nie chce, abyśmy robili, to abyśmy byli tak skupieni na przyszłości, że nie uda nam się odkupić teraźniejszości i zrobić tego, czego Bóg od nas oczekuje.

Przypomina nam to o bardzo ważnym problemie, który pojawia się w Nowym Testamencie. Jedną z naszych małych ksiąg Nowego Testamentu nazywa się Drugi Tesaloniczan. A Drugi Tesaloniczan musiał uporać się z problemem.

Jednym z głównych problemów było to, że Pierwszy List do Tesaloniczan był prawdopodobnie jednym z pierwszych listów napisanych w Nowym Testamencie. Często słyszy się jego fragmenty na pogrzebach, prawda? ponieważ mówi o pewnej

nadziei na powtórne przyjście. Paweł chciał to bardzo wyraźnie wyjaśnić greckim słuchaczom, którzy nie wierzyli w zmartwychwstanie.

Grecy wierzyli w nieśmiertelność duszy. Dlatego Paweł, pisząc do greckich odbiorców, chciał to jasno wyjaśnić. Pan zstąpi z nieba itd.

Będzie drugie przyjście. Ponieważ jednak ludzie byli tym tak zachwyceni, Paweł musiał skierować do nich drugi list. Drugi list mówi, że ludzie siedzieli i nie pracowali.

Lenistwo. Ponieważ byli tak skupieni, że to może być każda chwila, po co zawracać sobie głowę pracą? I jedli jedzenie innych ludzi. Ktoś jadł twój lunch, całkiem dosłownie.

A Paweł mówi, że jeśli ktoś nie powinien pracować, niech też nie je. Zasadniczo Paweł napomina ich w części swojego drugiego listu do Tesaloniczan: nie siedźcie z oczami utkwionymi w niebiosy. Zabrać się do pracy.

Ponieważ nie ma miejsca na bycie tak niebiańskim, nie jesteś ziemskim dobrem. Zatem Paweł w połowie pierwszego wieku wprowadził korektę do tego wczesnego kościoła. Myślę, że musimy to wziąć pod uwagę, ponieważ przechodzimy przez te cykle w kościele.

Pozostawione cykle, w których wszyscy mówią. Nawiasem mówiąc, kiedy po raz pierwszy przybyłem do Gordon College w 1971 roku, poszedłem odwiedzić lokalny kościół, a cały kościół był już poza domem i wydawało się, że jest zaangażowany, zanim zaczęło się nabożeństwo. Czy czytałeś Późną wielką planetę Ziemi? autorstwa Hala Lindsaya.

Ta mała książeczka sprzedała się w milionach, milionach egzemplarzy i myślę, że była najlepiej sprzedającą się książką religijną w latach 70., kiedy opadł cały kurz. A to w dużym stopniu skupiało się na czasach ostatecznych. Dziś wielu ludzi pyta: kim jest Hal Lindsay? Czym jest późna wielka planeta Ziemia? Myślę, że nadal tym żyję.

Ale przechodzimy przez te cykle w kościele. Pewnego razu poproszono mnie o przemówienie w jednej ze społeczności czasów ostatecznych, które powstały w północnej Minnesocie, gdzie ludzie gromadzili żywność i wyruszali na pustynię, aby przygotować się na koniec. Przybyłem tam około 20 lat później, ponieważ część ludzi znudziła się czekaniem na koniec i odeszła, a została tylko garstka odważnych ludzi, którzy próbowali ją odbudować z bardziej zrównoważonym poglądem na wspólnotę chrześcijańską niż pierwotny powód. ludzie przyszli.

Tak więc, w waszym pokoleniu, zobaczcie to. Historia w tym konkretnym obszarze lubi się powtarzać. Chciałbym zasugerować, aby pozwolić prorokom mówić sami za siebie.

Nie noś ze sobą koncepcji utożsamiania prorocत्व z przyszłością. Etymologicznie w języku angielskim słowo prorok pochodzi od dwóch greckich rdzeni pro i czasownika phemi . Femi oznacza mówić, a pro, tak jak w słowie zaimek oznacza zamiast lub zamiast.

Zaimek występuje zamiast lub zamiast rzeczownika. Tak więc , przynajmniej etymologicznie, słowo prorok oznacza po prostu kogoś, kto przemawia w imieniu kogoś innego. Daje wiadomość, jest rzecznikiem kogoś innego.

To właściwie kryje się za ideą proroka. Jednakże teraz nadaliśmy mu bardzo futurystyczną konotację, a prorocy byli po to, aby ostrzegać ludzi przed tandetnym traktowaniem innych ludzi. Prorocy byli tam, aby stać się zwiastunami moralnej prawości, korygować znęcanie się nad biednymi, znęcanie się nad niewolnikami, wypowiadać się przeciwko monopolowi ziemi, pijaństwu, kłamcom, ciemężycielom wdów, ludziom, którzy wyściełali swoje domy, jak mówił Amos, nawet je budowali, dekorowali im pięknymi kośćmi słoniowymi, podczas gdy biedni byli zaniedbywani.

To naprawdę słysząc bicie serca proroków. Byli reformatorami swoich czasów pod względem etycznym, moralnym, duchowym i jeśli chodzi o sprawiedliwość społeczną. A pośród tego Bóg dał im także nadzieję.

Spójrz na czarną duchowość. Wiele z nich powstało pierwotnie w czasach niewoli, w bardzo ponurych i trudnych czasach, ale mimo to te pieśni inspirują nas dzisiaj, gdy słyszymy, jak mówią o nadziei. Mówią o przyszłości.

Mówią o nadejściu nowego świata, o zaufaniu do Boga nawet pośród obecnych trudności, katastrof i ciężarów, przed którymi stoją. Dlatego prorocy bardzo troszczą się o teraźniejszość i czasami mówią o najbliższej przyszłości. Weźmy naszego przyjaciela Jeremiasza.

Jest najbardziej autobiograficznym ze wszystkich proroków przepowiadanych przez ostatnie 40 lat południowego królestwa. Ostrzegł ludzi, jeśli nie pozbędą się swoich bożków, ponieważ powiedział, że tyle ilu waszych miast, o Judo, jest waszymi idolami. Nadchodzi 586.

Babilon jest na horyzoncie. Niniwa wkrótce upadnie i Niniwa rzeczywiście upadła w 612 roku. Babilon pragnie przyjść i was zabrać.

I rzeczywiście te słowa się sprawdziły. I tak Jeremiasz mówił o zniszczonym mieście Jerozolimie i zniszczonej świątyni, gdzie ludzie ufali świątyni. Nie przypuszczali, że to upadnie.

Faktycznie, według Księgi Jeremiasza, mieli tę małą rzecz, którą ciągle recytowali. To jest świątynia, świątynia, świątynia Pana. I to recytowali.

Mam na myśli, że mamy najlepszego Boga na świecie. On nie pozwoli, aby Jego dom, Jego pałac doświadczył przemocy. Jeremiasz musiał ich ostrzec przed samozadowoleniem.

Ale Bóg wzbudził innego proroka, aby służył wygnańcom przez te 70 lat w Babilonie, od 586 do 516. I był to oczywiście Ezechiel, który działał tam wśród proroków. Ale nawet tam, gdy Ezechiel służył prorokom, przekazywał także słowa nadziei.

Mówi o odnowie. Mówi o remoncie. Wszyscy słyszeliśmy o 37. rozdziale Ezechiela, o dolinie suchych kości, które miały ożyć.

Bóg nie miał zamiaru ich porzucić na cmentarzu w Babilonie. Ale Izrael zostanie przywrócony i ożyje. I byłoby to coś więcej niż życie fizyczne.

Bóg włoży do wnętrza nowe serce i zabierze serce kamienne, a da im serce mięsiste. Nie wierzę, że całe znaczenie i głębia proroctwa Ezechiela zostały jeszcze poznane. Ale Ezechiel mówi o nadziei.

Nawet w ostatnich rozdziałach swojej księgi, choć istnieją ogromne rozbieżności w interpretacji ostatnich dziewięciu rozdziałów Księgi Ezechiela, rzeczywiście mówi on o ponownym zgromadzeniu do ziemi nowej świątyni, o nowej formie kultu, w której sam Bóg jest obecny w nowe i dramatyczne ścieżki wśród Jego ludu. I tak tylko dwa słowa kończą Księgę Ezechiela. Yod-Heh-Vav-Heh-Shema, Pan jest tam.

Pan jest obecny wśród swego ludu. Prorocy więc bili, osądzali, krytycznie odnosili się do swojego pokolenia, ale dodawali otuchy i nadziei. Czy uważasz Jezusa za proroka? Zaczniij od tego, co wiesz.

Tak? Jezus jest opisany jako król, kapłan i prorok. Patrząc na Niego jak na proroka, jeden z naszych żydowskich uczonych, rektor Kolegium Hebrajskiego, przybył do kampusu i przemawiał kilka lat temu. I rzekł: Cóż jest w Jezusie, co przypomina wam proroków Izraela? To żydowski uczony, który przychodzi do Gordon College i pyta studentów, co tam się dzieje. Cóż, Jezus wzywał ludzi do pokuty.

Podobnie prorocy Izraela. Jezus martwił się zgubą etyczną i zgubą moralną. Wypowiadał się przeciwko rzeczom, które zobaczył w świątyni z rozczarowaniem, ponieważ ludzie byli bardziej skupieni na sprawach komercyjnych niż na sprawach duchowych.

I tak mógł przewrócić stół dla handlarzy pieniędzmi, ponieważ chciał naprawić ludzkie serca. To właśnie czynili prorocy. Zganili ich, a ich słowa zabrały.

Poprawili. Ogłosili. Kto jest prorokiem? Prorok jest rzecznikiem Boga.

Czasem Bóg bił, czasem dawał nadzieję i zachęcał do patrzenia w przyszłość. Jak mówi Talmud, jeśli musisz dać dziecku klapsa lewą ręką, zawsze musisz przyciągnąć je prawą ręką. A to słowo, które rabini wymyślili kilka stuleci po Jezusie, jest w rzeczywistości tym, co widzicie u proroków.

Niektóre części literatury proroczej są wyroczniami sądu. Ale potem Bóg wraca i szybko obejmuje swój lud, mówi: przebaczę ci, dam ci nadzieję, obiecuję ci Mesjasza itp. itd. Czy masz jakieś pytania dotyczące czegoś, co do tej pory powiedziałem? Pozwólcie mi umieścić proroków. Nie wiem dlaczego dzisiaj to coś nie działa, ale pozwólcie mi skorzystać. Wróć do mojej starej kredy.

Ponieważ elektronika nie działa. Pamiętaj, że użyliśmy słowa Tanach w odniesieniu do Biblii, którą studiujemy w tym kursie. To skrót.

T oznacza Torę. Pięć ksiąg Mojżesza, które nazywamy Pięcioksięgiem. W tym kursie interesuje nas N, czyli Nevi'im.

Nevi'im są prorokami. Ostatnie K oznacza Kethuvim lub pisma. Oczywiście w Biblii hebrajskiej panuje nieco inna kolejność ksiąg .

więc w samym centrum potrójnego podziału Biblii hebrajskiej. Czy ktoś wie, gdzie w Nowym Testamencie jest mowa o tym potrójnym podziale? Łk 24 mówi o tym, co napisano w Prawie Mojżesza, u proroków i w Psalmach. Psalmi są pierwszą księgą Kethuvim, czyli pism.

Zatem Nevi'im przetłumaczony na angielski to prorocy. A prorocy należą do dwóch różnych części. Pod prorokami, Nevi'imami, macie dawnych proroków.

Teraz, jeśli zapytasz przeciętnego Larry'ego Lehmana, o którym wspomniałem wcześniej, aby dał mi księgi byłych proroków, prawdopodobnie nie pomyślisz w ten sposób, ale Jozue, Sędziów 1 i 2 Samuela oraz 1 i 2 Księga Królewska są z czego składają się dawni prorocy. Zwykle nie myślimy o tych księgach jako o prorokach, ale można je znaleźć w proroczej literaturze Biblii hebrajskiej i choć zgodnie z żydowską tradycją księgi te zostały napisane przez ludzi, którzy byli prorokami, to raczej dostarczają nam informacji tło historyczne, na którym rozumiemy część B, czyli ci ostatni prorocy. Jeśli chcesz wiedzieć, co działo się w Jerozolimie za dni Izajasza, możesz uzyskać całkiem dobre tło historyczne od Królów, które opowiedzą ci o Uzjaszu w chwili jego śmierci, Izajaszu rozpoczynającym swoją służbę i Ezechiaszu, i tak dalej.

Ale ci ostatni prorocy składali się z czterech ksiąg. W pierwszym było ich tutaj czterech. Jozuego, Sędziów, 1 i 2 Samuela były pierwotnie postrzegane jako jedna księga, a 1 i 2 Królów jako jedna księga.

Podsumowując, dzisiaj mamy Izajasza, Jeremiasza Ezechiela, a następnie tak zwanych dwunastu Izajasza, Jeremiasza Ezechiela i Dwunastu. Jeśli weźmie się pod uwagę cały materiał dotyczący dwunastu mniejszych proroków, będzie on mniej więcej wielkości najdłuższego proroka . Najwięcej rozdziałów ma Izajasz, ale w rzeczywistości Izajasz nie jest najdłuższym prorokiem. Tekst Jeremiasza jest najdłuższy, jeśli chodzi o strony tekstu, ale jeśli weźmiemy wszystkich mniejszych proroków i złożymy ich razem, społeczność żydowska nazywa ich Dwunastoma, dlatego w tym kursie skupimy się na ostatni prorocy mówią głównie o Izajaszu i Dwunastu, ale w miarę postępów będę pracował nad materiałem z innych części W porządku, myślę, że nasz czas dobiegł końca, więc na tym zakończymy dzisiaj i zaczniemy od kilku wprowadzających materiał w środę.